

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/18/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1620010187
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1620010187.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Blažovej a sudcov JUDr. Petra Šamka a JUDr. Márie Szabóovej v trestnej veci obžalovaného G. Q. pre prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Malacky proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/33/2020 zo dňa 16.11.2020 na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.04.2021 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Malacky sa z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného G. Q. vinným zo spáchania prečinu ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 16.11.2019 v čase o 00:02 hod. viedol osobné motorové vozidlo značky A. F., bez evidenčného čísla, H.: H striebornej farby, po štátnej ceste I/2 v smere Malacky - H. M., kde na 46 km z dôvodu nevenovania sa plne vedeniu vozidla a sledovania situácie v cestnej premávke zišiel s vozidlom mimo cestu vpravo a následne sa s vozidlom prevrátil na strechu, pričom obvinený sa následne po dopravnej nehode dobrovoľne podrobil dychovej skúške na alkohol, pričom mu bola prístrojom AlcoQuant XXXX plus, č. K v čase o 00:16 hod. nameraná hodnota 0,97 mg/l v dychu (2,02 promile alkoholu v krvi) a opakovanou dychovou skúškou v čase o 00,29 hod. s výsledkom mg/l v dychu (2,25 promile alkoholu v krvi).

Za to mu bol podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, ktorého výkon bol podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 1 Trestného zákona podmienienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky a zároveň uložený probačný dohľad. Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona mu bolo uložené aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu súd prvého stupňa uložil aj trest zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlá vo výmere 3 rokov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prokurátor odvolanie smerujúce proti výroku o treste, ktoré odôvodnil tým, že obžalovanému bola vykonaná po skutku dychová skúška s výsledkom 0,97 mg/l v dychu (2,02 promile v krvi) a druhá skúška s výsledkom 1,08 mg/l v dychu (2,25 promile alkoholu v krvi), čo možno považovať za mimoriadne vysokú hladinu alkoholu v krvi. Tento stav sa v odbornej literatúre nazýva ako ťažká opitnosť a spravidla sa spája s prejavmi ako blábolivá reč, neschopnosť samostatnej chôdze, psychické poruchy, výraznejšie poruchy chovania, zvracanie. Z uvedeného vyplýva, že vedenie vozidla v takomto stave predstavuje vážne ohrozenie pre okolie a vzhľadom na naplnenie individuálnej i generálnej prevencie nepovažuje prokurátor v takomto prípade uložený podmienienny trest a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel za dostačujúci. Navyše obžalovaný je stíhaný aj za ďalší

obdobný skutok, kde je o. i. takisto stíhaný pre skutok ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, kde mu bola zistená hladina alkoholu v krvi cez 2 promile, ktorý je aktuálne v štádiu po podaní obžaloby na Okresnom súde Malacky, sp zn. 1T/82/2020 a kde obvinený mal po skutku nameranú hodnotu 1,00 mg/l alkoholu v dychu (2,08 promile alkoholu v krvi). Z uvedeného dôvodu sa prokurátor domnieva, že obžalovaný predstavuje nebezpečenstvo pre spoločnosť , pretože ako aj sám uviedol vo svojej záverečnej reči na hlavnom pojednávaní dňa 16.01.2020 „Uvedomuje si, že má vážny problém s alkoholom“, preto v takomto prípade je potrebné pôsobiť na obžalovaného aj bez predchádzajúceho odsúdenia za iný trestný čin krátkodobým nepodmienečným trestom odňatia slobody, pri ktorom bude na neho pôsobené prevýchovnými prostriedkami v rámci programu zaobchádzania vo výkone trestu odňatia slobody a bude nútený zdržať sa požívania alkoholu, čo bude mať nepochybne priaznivý vplyv na jeho budúce správanie po prepustení. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v tomto prípade nezabezpečuje dostatočné pôsobenie na obžalovaného, aby sa v budúcnosti nedopúšťal obdobnej trestnej činnosti.

Z uvedených dôvodov prokurátor navrhuje, aby krajský súd zmenil napadnutý rozsudok Okresného súdu Malacky vo výroku o treste a rozhodol o uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný nevyužil právo vyjadriť sa k odvolaniu prokurátora, ktoré mu bolo v súlade s § 314 Trestného poriadku doručené.

Odvolací súd po predložení veci nezistil žiadne vážne procesné vady konania predchádzajúceho napadnutému rozsudku, ktoré by odôvodňovali jeho zrušenie na neverejnom zasadnutí, preto nariadil vo veci verejné zasadnutie, o ktorom upovedomil procesné strany. Obžalovaný prevzal upovedomenie o verejnom zasadnutí obsahujúce aj poučenie o možnosti vykonať verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti dňa 26.03.2021, avšak na verejné zasadnutie sa neustanovil. Nakoľko postupu podľa § 293 ods.5 Trestného poriadku nebránili žiadne zákonné prekážky, odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátorka Krajskej prokuratúry Bratislava pridržiavajúc sa písomných dôvodov odvolania navrhla zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť odvolania, a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je nedôvodné.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil nasledovné skutočnosti:

Dňa 15.04.2020 podal prokurátor na príslušný súd obžalobu na obvineného G. Q. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona na tam uvedenom skutkovom základe.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný, a následne kladne odpovedal na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku. Okresný súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o vine prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu priznania nevykonal, vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste.

Okresný súd správne a v súlade so zákonom na základe vyhlásenia o vine uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedom v obžalobe.

Z listinných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní vyplýva, že obžalovaný v čase hlavného pojednávania nemal záznam v registri trestov. Obžalovaný nie je držiteľom vodičského oprávnenia. V evidenčnej karte vodiča figuruje 1 priestupok v cestnej premávke spáchaný pred skutkom, ktorý je predmetom tohto konania, keď ako spolujazdec nepoužil bezpečnostný pás. Okrem uvedeného sa obžalovaný dopustil dvoch priestupkov, a to proti verejnému poriadku a proti občianskemu spolunažívaniu.

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Trestného poriadku, a tieto dôkazy aj správne jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil.

Odvolačný súd konštatuje, že správne postupoval súd prvého stupňa, keď v súlade s § 38 ods. 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, a zistil, že sú dané dve poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona, t. j. že obžalovaný viedol doposiaľ riadny život (dopustil sa len menej závažných priestupkov, pre ktoré by vzhľadom na vek obžalovaného bolo nepriznanie uvedenej poľahčujúcej okolnosti neprímerane prísne) a úprimne ľutuje svoje konanie. Odvolačný súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. Preto súd prvého stupňa v súlade s § 38 ods. 3 Trestného zákona znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a ukladal trest v sadzbe 0 až 8 mesiacov.

Správne postupoval súd prvého stupňa pri určovaní druhu i výmery trestu, ktorý zodpovedá kritériám uvedeným v § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona vrátane okolností prípadu. Obžalovaný viedol motorové vozidlo jednak bez vodičského oprávnenia a v stave ťažkej opitosti, čo naznačuje dešpekt k zákonným pravidlám, ktorých účelom je ochrana ostatných účastníkov cestnej premávky, na druhej strane však obžalovaného nemožno považovať za kriminálne závadovú osobu, ktorú by bolo nevyhnutne nutné sankcionovať odňatím slobody, keď uloženie nepodmienečného trestu by v súlade s teóriou i praxou trestania malo byť až posledným výchovným prostriedkom po vyčerpaní miernejších výchovných opatrení. Vychádzajúc z vyššie rozvedených pomerov obžalovaného a okolností prípadu i odvolací súd zastáva názor, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody by bolo v rozpore s požiadavkami najmä individuálnej prevencie, s prihliadnutím na skutočnosť, že okrem generálnej prevencie, ktorú v tomto prípade reprezentuje najmä trest zákazu činnosti a jeho ochranná funkcia, je potrebné trest prísne individualizovať tak, aby plnil účel uvedený v § 34 ods. 1 Trestného zákona. V zmysle týchto úvah odvolací súd považuje podmienený trest odňatia slobody za súčasného uloženia probačného dohľadu a obmedzenia spočívajúceho v zákazu požívania alkoholických nápojov a uloženia trestu zákazu činnosti za vyhovujúci ochrannej, preventívnej aj represívnej funkcii trestu.

Uloženie podmieneného trestu odňatia slobody súdom prvého stupňa je opodstatnené a korešponduje s výchovným, ochranným a morálnym účelom trestu. Odvolačný súd zastáva názor, že neprímerane tvrdý uložený trest pre páchatel'a neznamená jeho nápravu, ale naopak len represiu. V prípade obžalovaného G. Q. odvolací súd dospel k záveru, že aj trest nespojený s obmedzením jeho osobnej slobody s probačným dohľadom s pomerne dlhou skúšobnou dobou, bude pre obžalovaného dostatočnou výstrahou, aby sa v budúcnosti akejkolvek protiprávnej činnosti vyvaroval, pretože v opačnom prípade by trest musel vykonať.

Odvolačný súd poukazuje na skutočnosť, že nosnou príčinou trestnej činnosti obžalovaného bolo jeho nadmerné a zjavne nekontrolovateľné požívanie alkoholu, preto v zhode so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že na obžalovaného je potrebné pôsobiť predovšetkým výchovne, so zameraním na zabránenie požívania alkoholických nápojov. Obžalovaný doposiaľ nebol právoplatne odsúdený

za trestný čin, čo dáva možnosť predpokladať, že účel trestu možno v jeho prípade dosiahnuť i bez jeho výkonu, a teda uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody nie je nevyhnutné. Trest odňatia slobody s probačným dohľadom, ktorý bol obžalovanému uložený napadnutým rozsudkom, plne zohľadňuje uvedené požiadavky a javí sa ako vhodný nástroj na dosiahnutie preventívnej i ochranej funkcie trestu. Súd prvého stupňa určil výmeru trestu, dĺžku skúšobnej doby i primerané obmedzenia v rámci probačného dohľadu správne a efektívne, pričom zároveň dodržal zákonné kritériá. Trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom s probačným dohľadom na 3 roky, čo je v hornej polovici rozpätia uvedeného v § 51 ods. 2 Trestného zákona (1 až 5 rokov), poskytnie primeraný priestor na monitorovanie správania obžalovaného z hľadiska jeho súladu so zákonom po dlhšiu dobu a dostatočne vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatela.

Zákonným kritériám zodpovedá aj uloženie trestu zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlá vo výmere 3 rokov, pričom výmeru tohto trestu odvolací súd považuje za primeranú z hľadiska ochrany ostatných účastníkov i z výchovného aspektu.

Reagujúc na odvolacie námietky prokurátora, odvolací súd uvádza, že zatiaľ do spáchania prejednávaného trestného činu, sa obžalovaný vedenia motorového vozidla pod vplyvom alkoholu preukázateľne nedopustil. Pri úvahách o správnosti napadnutého výroku o treste odvolací súd nemohol preto prihliadať na stíhanie obžalovaného za iný obdobný skutok, kde je obžalovaný stíhaný okrem iného aj pre prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, ktorá je aktuálne v štádiu po podaní obžaloby na Okresnom súde Malacky sp. zn 1T/82/2020, na ktorú poukazuje prokurátor.

Ostatné výroky napadnutého rozsudku v súlade s obmedzeným revíznym princípom vyjadreným v § 317 ods. 1 Trestného poriadku neboli preskúmané z hľadiska ich správnosti, nakoľko neboli napadnuté odvolaním.

Odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu ktoréhokoľvek z napadnutých výrokov rozsudku, a preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Neušlo pozornosti odvolacieho súdu pochybenie súdu prvého stupňa spočívajúce v tom, že vo výrokovej časti nesprávne uviedol § 50 ods. 2 Trestného zákona namiesto § 51 ods. 2 Trestného zákona, uvedené pochybenie však odvolací súd nepovažuje za tak závažné, aby bolo potrebné rozsudok zrušiť.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.